

femeia cod

Teodor Dume

nu-mi pasă
chiar nu-mi pasă cât durează o amintire
nu-mi pasă nici cât durează o rază
lumina ei se descompune în urmele de
deasupra lutului dar asta
e o altă poveste
în care alerg spre nicăieri
mă opresc doar atât cât
să-l rog pe Dumnezeu
să-mi asculte inima
în urmă rămâi doar tu femeia - cod
colțul tău e un univers parțial întunecat
iar lumea o arteră pe care se circulă în paralel
ca într-un oraș aglomerat...

nu mi-am dorit niciodată atâtea lucruri
într-un singur loc în care
nu ne-am fi putut îmbrățișa
ca doi oameni

chiar dacă aș fi murit de două ori aș fi ales
calea înspre tine deși nici nu știu
cât contează o moarte
sau poate
aș fi fost mai frumos și mai bogat
cu un Dumnezeu dar la ce bun dacă
Dumnezeu m-ar fi creat
din moartea altuia

știu că nu mai sunt cel ce am fost
sunt doar o metaforă care îmbracă o stare
iar identitatea mea e un drum imaginar
semnalizat intermitent

oricum nu mai contează...

tu ești femeia - cod
deși dormi cu fiecare în pat
nu ții nu urăști și nici nu iubești
ci doar mergi pe o linie continuă